

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka, ve věci

žalobce: **R. K.**

proti

žalované: **Vězeňská služba České republiky, Věznice Valdice**
se sídlem nám. Míru 55, 507 11 Valdice

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 1. 2020, o stížnosti na uložení kázeňského trestu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a žalobní argumentace

- 1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí vrchního komisaře mjr. Mgr. P. S., kterým byla zamítnuta stížnost žalobce proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu ze dne 21. 1. 2020, čj. VS-15722-4/ČJ-2020-802232-KŘ.
- 2. Žalobce je přesvědčen, že rozhodnutím žalovaného byl zkrácen na svých právech, nachází se ve výkonu trestu odnětí svobody a má za to, že každý případ, kdy mu je

uloženo opatření směřující k dalšímu omezení sledovat ve zvýšené míře opatrnosti. Žalovaný nezjistil dostatečně skutkový stav věci a tuto nesprávně právně posoudil.

3. Žalovaný rozhodl o kázeňském trestu pro žalobce a dospěl k závěru, že žalobce se dopustil zvláště závažného kázeňského přestupku, kdy narušil průběh nákupů odsouzených, jeho jednání bylo údajně v hrubém rozporu s účelem výkonu trestu odnětí svobody a nebezpečnost lze spatřovat v tom, že vědomě narušil průběh nákupů odsouzených, což mohlo vést i k hromadným nepokojům či vzpouře. Žalobce trvá na tom, že jeho jednání bylo bagatelní a spočívalo pouze v tom, že si stěžoval na kvalitu zeleniny. Žádného verbálního útoku vůči třetím osobám se nedopustil a má za to, že žalovaný ve svém rozhodnutí údajně závažné jednání, jehož se měl žalobce dopustit, nijak nespécifikoval.
4. V dané věci nebyla dle žalobce respektována zásada presumpce neviny, na uvedený případ bylo žalovaným pohlíženo tak, jakoby bylo nesporné, že žalobce se dopustil porušení povinnosti. Žalobce navrhl k prokázání svých tvrzení účastnický výslech.
5. V doplnění žaloby tehdejší zástupce žalobce dne 24. 4. 2020 sdělil, že žalovaný dne 21. 1. 2020 rozhodl o uložení kázeňského trestu pod čj. VS-15722-4/ČJ-2020-802232-KŘ, žalobci byl uložen kázeňský trest umístění do uzavřeného oddílu na 10 dnů, s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení. Žalovaný podal týž den stížnost. O jeho stížnosti bylo rozhodnuto dne 23. 1. 2020, stížnost byla zamítnuta.
6. Dále je v doplnění žaloby uvedeno, že v napadeném zamítnutí stížnosti jsou uvedeny dva prameny práva – „*zamítám dle ustanovení § 60 odst. 2 písm. b), vyhlášky MS č. 345/1999 Sb. jako nedůvodnou.*“ Formálně právně správně lze zamítnutí stížnosti odůvodnit takto: „*podle ustanovení § 60 odst. 2 písm. b) vyhlášky MS č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, ve znění dalších vyhlášek*“, což však nebylo splněno a došlo k zásadnímu pochybení. Zásadní formálně právní pochybení žalobce spatřuje ve výroku rozhodnutí o uložení kázeňského trestu ze dne 21. 1. 2020, kde není právní předpis správně označen a konkretizován, označení je tak neurčité, žalovaný nepostupoval dle platných právních předpisů a porušil tak čl. 2 Ústavy České republiky.
7. Žalobce dále poukázal na to, že hrubá mluva i používání vulgárnějších výrazů je mezi odsouzenými běžný způsob komunikace, pokud by i spoluodsouzenému sdělil žalobce nějaký vulgární výraz, nelze jej tak závažně sankcionovat. Žalobce trvá na tom, že rozhodně nenarušoval průběh nákupů, natož aby svoje jednání směřoval ke vzpouře. Takové tvrzení považuje za absurdní a ničím nepodložené. Žalobce navrhl zrušení obou rozhodnutí vydaných ve věci.

II. Vyjádření žalovaného

8. Z písemného vyjádření žalovaného ze dne 30. 4. 2020 plyne, že dne 23. 1. 2020 byla zamítnuta stížnost žalobce proti rozhodnutí orgánu I. stupně, kterým byl žalobci uložen podle § 46 odst. 2 a 3 písm. f) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody (dále jen zákon č. 169/1999 Sb.), kázeňský trest, a to umístění do uzavřeného oddílu na 10 dnů, s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení. Kázeňský trest byl žalobci uložen nepodmíněně. Uložen byl na základě Záznamu o kázeňském přestupku ze dne 9. 1. 2020, který zpracoval Bc. M. D., jako důkazní prostředek byl použit uvedený Záznam a dále svědecká výpověď prodavačky provozovny SHČ paní J. H. a nákupčího ods. J. H.

9. V rozhodnutí I. stupně je uvedeno, že „dne 9. 1. 2020 v 09,50 hod., při výdeji nákupů odsouzených v ubytovně D, se při odebírání nákupů ods. K. nahnul do prostoru výdejny a začal urážet prodavačku provozovny p. H. Nadával na údajně nízkou kvalitu zeleniny. Choval se arogantně, a používal velmi vulgární, tudíž nepřijatelné výrazy. Svého nedovoleného jednání zanechal až po důrazném napomenutí vychovatelem Bc. D. Uvedeným chováním žalobce porušil ust. § 28 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., podle něhož je odsouzený povinen dodržovat stanovený pořádek a kázeň, plnit pokyny a příkazy zaměstnanců Vězeňské služby, dodržovat zásady slušného jednání s osobami, s nimiž přichází do styku i jinak zachovávat ustanovení vnitřního řádu věznice. Byl mu uložen trest výše cit. umístění do uzavřeného oddílu za kázeňský přestupek ve smyslu § 46 odst. 1, a to dle § 46 odst. 2 a 3 písm. f) zákona č. 169/1999 Sb. Odsouzený do Záznamu uvedl, že paní nenapadl. Před rozhodnutím o uložení kázeňského trestu měl žalobce možnost vyjádřit se ke všem skutečnostem a sdělil, že paní nenadával, nákupčikovi ano, už se to nebude opakovat. Žádný z předložených důkazů nezpochybnil, ani nenavrhл doplnění důkazů či provedení nových, které by hovořily v jeho prospěch.
10. Žalovaný uvedl, že vina odsouzeného byla jednoznačně prokázána výpovědí svědků, odsouzený sám připustil, že se nepovoleného jednání dopustil, dále bylo prokázáno, že se jednání dopustil tak, jak je uvedeno v záznamu a že se jedná o kázeňský přestupek. Doposud byl odsouzený kázeňsky trestán 4x, při rozhodování o druhu a výši kázeňského trestu bylo přihlédnuto k okolnostem, za kterých se ho dopustil, ale i k jeho nižší intenzitě a vlastnímu doznání odsouzeného. Za uplatnění zejména zásad individuálního přístupu a přiměřenosti byl uložen daný druh kázeňského trestu, který považuje žalovaný za přiměřený i s tím, že přispěje k dosažení konkrétního účelu výkonu trestu.
11. Dále žalovaný uvedl k řízení o stížnosti žalobce, v níž tento svoji vinu popíral s tím, že nikoho verbálně nenapadal, pouze protestoval proti nekvalitní zelenině, jeho protesty že směřovaly k osobě odsouzeného H., a proto považoval trest za přísný, že žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti, které by svědčily v jeho prospěch a přispěly k objasnění jeho kázeňského přestupku. Svědci popsali podrobně okolnosti incidentu a jejich výpovědi se vzájemně doplňují. Paní H. je občanský zaměstnanec – prodavačka provozovny SHČ, která řeší i případné výhrady odsouzených k odebíranému zboží a odsouzený H. je placený pomocník z řad odsouzených, tzv. nákupčí. Na jeho osobu se odsouzený K. dopustil verbálního útoku zjevně cíleně a výrazně intenzivnější formou, údajně nekvalitní zelenina mu k tomu byla pouhou záminkou, neboť zboží z nákupu odebral v plném rozsahu dle objednávky, neuvedl konkrétní nedostatky zboží, a to ani v odůvodnění stížnosti, ani při jejím projednání, ačkoliv byl na to tázan. Dle žalovaného se žalobce snaží svoji vinu bagatelizovat, částečně se doznává, a to pouze k verbálnímu napadení jiného odsouzeného a své nedovolené jednání se snaží odůvodnit jako běžné chování při nákupech. Toto však nelze s ohledem na výše uvedené skutečnosti akceptovat, vyjádření žalobce žalovaný považuje za nedůvěryhodné a účelově vedené snahou vyhnout se kázeňskému trestu.
12. Žalovaný považoval na základě doložených důkazních prostředků jednání žalobce za jednoznačně prokázané, jedná se o zvláště závažný kázeňský přestupek, toto jednání bylo v rozporu s účelem výkonu trestu odnětí svobody a jeho nebezpečnost lze mimo jiné spatřovat v tom, že žalobce vědomě narušil průběh nákupů odsouzených, což mohlo přerůst i v hromadné nepokoje či vzpouru. Kázeňský trest je tak úměrný závažnosti

spáchaného přestupku, byl uložen v polovině rozsahu, který pro daný druh trestu stanoví zákon č. 169/1999 Sb.

13. Žalovaný považoval námitky žalobce za dostatečně vypořádané rozhodnutím o jeho stížnosti, žalobce nenavrhoval doplnění dokazování. Žalovaný zdůraznil, že žalobce již byl v minulosti kázeňsky trestán, a to i za fyzické napadení jiných odsouzených, nedovoleného jednání, které je předmětem sporu, se dopustil v průběhu hromadné akce, což představuje přitěžující skutečnost. Bylo přihlédnuto k tomu, že se jednalo o nižší intenzitu (verbální, nikoliv fyzické napadení) i k tomu, že se žalobce částečně doznal a přislíbil nápravu (skutečnosti polehčující).
14. K námitce bagatelního jednání žalovaný uvedl, že Věznice Valdice je profilována jako věznice se zvýšenou ostrahou a dále věznice s ostrahou s vysokým stupněm zabezpečení, jsou zde umístěni zejména odsouzení, kteří jsou ve výkonu trestu odnětí svobody za závažnou trestnou činnost násilného charakteru. Vězeňská subkultura citlivě reaguje na otázky ohrožení podmínek výkonu trestu, zejména pak na otázky kvality stravy, a to i včetně potravin z nákupů. V průběhu hromadných akcí, kterých se zúčastňuje více odsouzených (tedy i nákupů), je pro personál výrazně ztížena možnost zajištění kázně a pořádku, ke vzniku nepokojů pak může dojít i z mnohem malichernějších příčin, než je nařčení z prodeje „nekvalitních“ potravin. Žalobce užil vůči poškozeným velmi hrubé urážlivé výrazy, velmi hanlivě označil i prodávané potraviny, a to bez jakékoliv objektivní příčiny. Zboží odebral v plném rozsahu, konkrétně se k „nekvalitě“ nevyjádřil, je tak zjevné, že verbálního napadení se dopustil z jiných důvodů a obsah nákupu byl jen pouhou záminkou. Verbální útok je svědecky doložen Bc. M. D., paní H., ods. H.
15. Žalovaný dále poukázal na to, že zákon o výkonu trestu neobsahuje úpravu odpovídající základním zásadám činnosti správních orgánů, v předmětném kázeňském řízení tak bylo postupováno v souladu s ust. § 177 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). V dalším pak žalovaný odkázal na zákon č. 169/1999 Sb., zejména jeho ustanovení § 47 a vyhlášku č. 345/1999 Sb., zejména ustanovení § 58 – 61. Správní orgán II. stupně rozhodl dle § 60 odst. 2 písm. b) cit. vyhlášky a své rozhodnutí považuje za dostatečně odůvodněné.
16. V závěru svého vyjádření žalovaný uvedl, že v kázeňském řízení vystupuje významněji požadavek na flexibilní rozhodování a snaha udržovat stanovený pořádek, kázeň a bezpečnost ve věznici v reálném čase, proto nelze na rozhodnutí o kázeňských trestech klást nároky srovnatelné např. s rozhodnutím správního orgánu nebo soudu. Napadené rozhodnutí nicméně považuje za správné, obsahující dostatečně přesnou specifikaci rozhodujícího orgánu i odsouzeného, popis skutku, výrokovou část, odůvodnění, závěr o porušení konkrétní právní normy vymezeným skutkem a poučení o opravných prostředcích, datum a podpis. Žalovaný navrhl s ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti zamítnutí žaloby.
17. Z doplnění vyjádření žalovaného ze dne 19. 5. 2020 plyne, že v rozhodnutí o zamítnutí stížnosti byl uveden jeden pramen práva, a to vyhláška MS č. 345/1999 Sb., k použité zkratce „VTOS“ a „ZVTOS“ pak uvedl, že se jedná ve Vězeňské službě o běžně užívané a každému ze zaměstnanců, kontrolních orgánů i odsouzených je známo, co znamenají. Podanou stížností navíc žalobce ani proti označení právního předpisu při rozhodnutí o uložení kázeňského trestu nebrojil. K námitce žalobce o tom, že používání vulgárních

výrazů je mezi odsouzenými běžný způsob komunikace pak žalovaný připomněl, že dodržování zásad slušného jednání s osobami, s nimiž přichází odsouzený do styku je jednou ze základních povinností odsouzených, vyplývajících z § 28 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., což žalobce porušil verbálním napadením občanského zaměstnance Vězeňské služby - prodavačky a nákupčího – odsouzeného J. H.

III. Jednání krajského soudu

18. Dne 13. 7. 2022 krajský soud projednal žalobu žalobce, se souhlasem účastníků řízení se tak stalo v jejich nepřítomnosti (§ 49 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“).
19. Ze správního spisu byl konstatován jeho obsah, a to Záznam o kázeňském přestupku ze dne 9. 1. 2020, v němž vychovatel Bc. M. D. popsal incident vyvolaný jednáním žalobce při výdeji nákupů odsouzených prakticky tak, jak plyne z bodu 9 výše. Ze záznamu plyne vyjádření žalobce – že paní nenadával, nákupčíkovi ano, už se to nebude opakovat. Dále spis obsahuje Úřední záznam pro podání vysvětlení ze dne 14. 1. 2020 prodavačky p. H., obsahující svědeckou výpověď o tom, jakými hrubými výrazy reagoval žalobce při odebírání svého nákupu, dále ze dne 17. 1. 2020 též záznam svědka J. H., který uvedl, že poté, co se paní H. zastal, byl žalobce hrubě vulgární i vůči jeho osobě. Správní spis obsahuje Rozhodnutí o uložení kázeňského trestu odsouzenému ze dne 21. 1. 2020 a dále Stížnost žalobce ze dne 21. 1. 2020 a Rozhodnutí o stížnosti ze dne 23. 1. 2020.

IV. Posouzení věci krajským soudem

20. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního, s.ř.s.
21. Žalobce namítal, že skutkový stav jeho jednání nebyl dostatečně zjištěn, s uvedenou námitkou krajský soud po přezkoumání a projednání věci nemohl souhlasit. Jak je uvedeno v bodě 19, žalovaný provedl řádné řízení, v němž na základě záznamu o hrubém vulgárním chování žalobce v průběhu odebírání nákupu dne 9. 1. 2020 tento záznam podpořil výpověďmi dvou svědků – poškozených – a to prodavačky paní H. a nákupčího ods. H., kteří shodně vypověděli o slovních vulgaritách, které žalobce použil při nákupu a jimiž označil zeleninu, kterou kupoval. Krajský soud pak shodně s žalovaným musel po seznámení se se spisem i žalobou konstatovat, že následně žalobce žádné konkrétní nedostatky, které měla předmětná zelenina mít, neuvedl. Žalobce pouze konstatoval, že skutkový stav nepovažuje za dostatečně zjištěný, rovněž však neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, kterými by své tvrzení věcně podpořil. Krajský soud tak po projednání věci považoval zjištění skutkového stavu za dostatečné.
22. Pokud žalobce namítal bagatelnost svého chování a uváděl, že vězni mezi sebou běžně vulgárně hovoří, je potřebné vidět, že v uvedenou chvíli se nejednalo o hovor mezi spoluvězni například v cele, ale o nákup v prostorách, kde byli přítomni vězeňští pracovníci, více vězňů a jednání žalobce mohlo mít až následek uváděný žalovaným, o bagatelní záležitost se tak nejednalo a žalobce si měl být takové skutečnosti vědom. Jeho námitka proto nemůže obstát. Zde soud připomíná znění ustanovení § 28 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., *„odsouzený je ve výkonu trestu povinen dodržovat stanovený pořádek a kázeň, plnit pokyny a příkazy zaměstnanců Vězeňské služby, pracovat, pokud je mu přidělena práce a není uznán dočasně práce neschopným nebo není po dobu výkonu trestu uznán zdravotně nezpůsobilým k výkonu práce, plnit úkoly vyplývající z programu zacházení, šetrně*

zacházet se svěřenými věcmi, nepoškozovat cizí majetek, dodržovat zásady slušného jednání s osobami, s nimiž přichází do styku, a i jinak zachovávat ustanovení vnitřního řádu věznice. Dále je povinen dodržovat opatření a pokyny podle zvláštních právních předpisů k zajišťování bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární ochrany“. Po přezkoumání věci je krajský soud přesvědčen, že doloženými důkazy bylo dostatečně prokázáno, že svými verbálními projevy v průběhu nákupu dne 9. 1. 2020 žalobce výše cit. ustanovení § 28 odst. 1 porušil, učinil tak v průběhu hromadné akce před ostatními spoluvězni a personálem Vězeňské služby. Krajský soud již pak pouze doplňuje, že žalobce se k uváděnému jednání částečně i sám doznal a uvedl, že toto se již nebude opakovat.

23. S odůvodněním uložení kázeňského trestu i jeho výší, jak uvedeno v bodě 14, krajský soud souhlasí, žalovaný jasně popsal, jaké okolnosti věci byly přítěžujícím i polehčujícím momentem při úvaze o výši a druhu trestu.
24. Dle ustanovení § 46 odst. 2 zákona č. 169/1999 Sb., lze za kázeňský přestupek uložit odsouzenému kázeňský trest, ten se neuloží, jestliže samotným projednáním kázeňského přestupku s odsouzeným lze dosáhnout sledovaného účelu. Dle odst. 3 písm. f) pak je jedním z kázeňských trestů umístění do uzavřeného oddílu až na 28 dnů, s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení. Žalovaný využil uložení tohoto trestu, a to v první třetině možné výše dnů, uvedené rozhodnutí řádně odůvodnil, a to s přihlédnutím k přítěžujícím i polehčujícím okolnostem věci. Zde pak krajský soud připomíná, že *„v otázkách přezkumu správního rozhodnutí, které je ovládáno zásadami správního uvážení, zákon vytváří kritéria, podle nichž a v jejichž rámci se může uskutečnit volba, včetně výběru a zjišťování těch skutečností konkrétního případu, které nejsou správní normou předpokládány, ale uvážením správního orgánu jsou uznány za potřebné pro volbu jeho rozhodnutí. Samotné správní rozhodnutí podléhá přezkumu soudu pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem. Za splnění těchto předpokladů není soud oprávněn z těchto skutečností dovozovat jiné nebo přímo opačné závěry“* – viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2004, čj. 5 Azs 47/2003.
25. Po přezkoumání věci dospěl krajský soud k závěru, že podstatné skutečnosti jednání žalobce byly zjištěny, jak výše uvedeno, řádným postupem žalovaného, a též k závěru, že rozhodnutí žalovaného je v souladu s pravidly logického usuzování a nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem.
26. Krajský soud se rovněž zabýval posouzením, zda lze ze správního spisu dospět k závěru, že žalovaný neporušil žádné ustanovení vyhlášky č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, kde je upraveno uložení kázeňského trestu a řízení o stížnosti proti němu v §§ 58 – 61. Po přezkoumání věci dospěl k závěru, že o kázeňském přestupku žalobce byl sepsán záznam na předepsaném tiskopisu, z něhož jsou patrné konkrétní údaje o jednání, v němž je spatřován kázeňský přestupek, včetně označení místa, času, způsobu spáchání přestupku a okolností, za nichž byl spáchán. V řízení o kázeňském přestupku bylo využito vše, co mohlo přispět k objasnění skutku, tedy vlastní zjištění zaměstnance Vězeňské služby, výpovědi osob o jednání žalobce se stručným obsahem výpovědi a jejich podpisem, odsouzenému bylo umožněno, aby se k věci vyjádřil. Protože žalovaný dospěl k závěru, že vina žalobce byla dostatečně prokázána, přistoupil k uložení trestu a přihlédl přitom k závažnosti jednání žalobce, všem okolnostem věci k dosavadnímu chování žalobce. Řízení žalovaného v dané věci naplnilo

podmínky, stanovené ustanovením cit. § 58, rovněž řízení o stížnosti žalobce naplnilo potřebné podmínky dalších, výše cit. ustanovení této vyhlášky.

27. Krajský soud vzhledem k výše uvedeným skutečnostem posléze dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 zamítl.

V. Náhrada nákladů řízení

28. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšný žalovaný náhradu nákladů řízení neúčtoval.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 13. července 2022

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu